

Nr. 638
van het arrest

Nr. 2004/1793
van het repertorium

Nr. 874 P 99
van het parket-generaal

Urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie
tegen:

1.
timmerman-leidekker
geboren te   op
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.   advocaat bij
de balie van

2.
herbergierster
geboren te   op
wonende te

beklaagde

afwezig

3.
dakwerker
geboren te   op
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.   advocaat bij
de balie van

VERDACHT VAN TE : vermoedelijk in de loop van 1992 doch
vastgesteld op 15 juli 1993.

DE TWEEDE + DERDE:
als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare
inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht
heeft gegeven

DE EERSTE:
als gebruiker die tot de werken opdracht heeft gegeven of deze heeft
uitgevoerd
op het onroerend goed gelegen te gekadastriseerd of geweest
zijnde eigendom van :
te arbeider, geboren te wonende
te dakwerker, geboren te wonende

Een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van meerdere vaste
inrichtingen te weten een werkhuis (31m op 7,40m) en een houten chalet
(7,50m op 4m) met een afdak van 2m breedte
te hebben gebouwd

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het
college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 15 juli 1993 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in
stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde
ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing
van art. 6181 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening en de stedenbouw - zoals art. 6181 Besluit van de
Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van
de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet
van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en
van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000 Fr. per dag
bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 19.11.1998,
en ambtsnalve ingeschreven.
Ontvangen : 3.226 frank. De Bewaarder (get.)

*** **

dat het bedoelde goed toebehoort aan
krachtens een akte van schenking ontvangen op 08/01/88, door
notaris te

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op :

- 1 juni 1999 door de beklaagde
tegen al de schikkingen van het
vonnis te haren laste uitgesproken,
- 4 juni 1999 door de beklaagden
tegen al de schikkingen
van het vonnis te hunnen laste
uitgesproken,
- 9 juni 1999 door het Openbaar Ministerie
tegen al de voornoemde beklaagden,

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op
25 MEI 1999 door de 13e kamer (één rechter) van
de rechtbank van eerste aanleg te **HASSELT**
dewelke recht doende in correctionele zaken,
besliste als volgt :

Stelt vast dat de ten laste gelegde feiten dienen te worden
gepreciseerd als volgt : vanaf 15.07.1993 tot de datum der dagvaarding
zijnde : 30.10.1998.

Verklaart beklaagden plichtig aan deze feiten.

Veroordeelt de beklaagden elk tot een geldboete van
ZEVENHONDERD FRANK, gebracht op HONDERDVEERTIGDUIZEND FRANK, door
verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van EEN
MAAND EN ACHTTIEN DAGEN.

Verplicht de beklaagden, bij toepassing van art. 23 en 29
der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 18.12.1986, zoals gewijzigd door
art. 3 der wet van 24.12.1993, ieder tot betaling van EEN bijdrage van
TIEN frank, TELKENS gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met
1.990 decimen.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke
staat, hergeen de complete slooping van de chalet en het werkhuis
impliceert, en dit binnen de ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht
van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester
en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt
ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is
de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen
te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door
haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoerings-
kosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en
voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en
invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt de beklaagden daarenboven tot een dwangsom van
5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis
binnen de gestelde termijn.

Verwijst de beklaagden elk tot 1/3de van de kosten der
publieke vordering, deze in totaal begroot op de som van 5.421 frank.

Legt aan elke veroordeelde, een vergoeding op van 1.000
frank, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950,
zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 25 december 1993.

* * *

Gelet op het arrest op tegenspraak gewezen op 2 oktober 2003 door het Hof van Beroep te Antwerpen, 9^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist;

Ontvangt de hogere beroepen;

Vooraleer verder recht te doen;

Beveelt de heropening der debatten ter terechtzitting van donderdag 11 december 2003 te 10.30 uur teneinde partijen de gelegenheid te geven hun standpunt ter kennis te brengen m.b.t. het Decreet van 4 juni 2003 houdende de wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2003;

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan;

Gelet op het proces-verbaal van terechtzitting van voormelde Negende kamer van 11 december 2003 waarbij de behandeling van de zaak onbepaald uitgesteld werd;

Gelet op de dagstelling bij exploit van gerechtsdeurwaarder in datum van 22 januari en 10 februari 2004 op verzoek van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Antwerpen waarbij de zaak gesteld werd op de terechtzitting van 11 maart 2004 voor de Twaalfde kamer van dit Hof van beroep;

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden
in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.   advocaat bij de balie van

Overwegende dat de tweede beklaagde alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, niet in persoon of bij advocaat is verschenen op de terechtzitting van 11 maart 2004 en dat de zaak te haren opzichte bij verstek behandeld werd;

de feiten onder de hogeromschreven tenlastelegging thans strafbaar gesteld zijnde door de huidige artikelen 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van het Vlaams Parlement van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999), zoals gewijzigd door

- artikel 2 van het decreet van het Vlaams Parlement van 28 september 1999 (B.S. van 30 september 1999 - tweede uitgave)
- de artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van het Vlaams Parlement van 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000)
- de artikelen 5 en 8 van het decreet van het Vlaams Parlement van 7 december 2001 (B.S. van 28 december 2001 - tweede uitgave - erratum B.S. van 12 januari 2002)
- de artikelen 2 en 3 van het decreet van het Vlaams Parlement van 1 maart 2002 (B.S. van 16 april 2002 - tweede uitgave)
- de artikelen 6 en 7 van het decreet van het Vlaams Parlement van 8 maart 2002 (B.S. van 23 maart 2002)
- de artikelen 7, 8, 9 en 12 van het decreet van het Vlaams Parlement van 4 juni 2003 (B.S. van 22 augustus 2003)
- de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 (B.S. van 29 januari 2004)";

Overwegende dat de strafvordering met betrekking tot de feiten betreffende het werkhuis (31m op 7,40 m - ook omschreven als berging) vervallen is aangezien desbetreffend aan beklaagden een voorstel van vergelijk geformuleerd werd waaraan door de beklaagden gevolg werd verleend door het betalen van de voorgestelde transactiesom van 872,26 euro zoals blijkt uit de stukken;

Dat ook het recht van de overheid om herstel te vorderen daardoor vervallen is;

Overwegende dat voor het feit van de instandhouding van de houten chalet met afdak (ook garage of tuinhuisje genoemd) overeenkomstig artikel 146 derde en vierde lid van het Decreet van 18 mei 1999 zoals gewijzigd, de strafsanctie niet geldt, dit bouwwerk gelegen zijnde in woongebied en woonuitbreidingsgebied, deze beide stedenbouwkundige omschrijvingen geen ruimtelijk kwetsbaar gebieden uitmakende terwijl verder uit niets blijkt dat het onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden of een ernstige inbreuk uitmaakt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg;

Dat er derhalve evenmin aanleiding bestaat om nog in te gaan op de herstelvordering van de stedenbouwkundig inspecteur in zo verre geënt op de instandhouding van die bouwwerken;

Overwegende dat voor het feit van de oprichting van de houten chalet met afdak en zoals voormeld in de tijd omschreven, de strafvordering thans verjaard is;

Dat deze verjaring er evenwel niet aan in de weg staat dat het Hof nog dient te oordelen omtrent de herstelvordering in zo verre geënt op het feit van de oprichting, de herstelvordering tijdig geformuleerd zijnde;

Dat evenwel deze herstelvordering intussen zonder voorwerp geworden is vermits de beklaagden intussen een regulariserende stedenbouwkundige vergunning bekwamen voor deze garage;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek ten aanzien van de tweede
beklaagde en voor het overige op
tegenspraak;

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 decreet van 18 mei 1999
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Het arrest van 2 oktober 2003 verder uitwerkend;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Actualiseert de tenlastelegging aan de huidige wetgeving zoals voormeld (pagina's 5-6);

Stelt vast dat de strafvordering met betrekking tot de oprichting en de instandhouding van een werkhuis (31m op 7,40 m) vervallen is;

Stelt vast dat de strafsanctie niet geldt met betrekking tot de instandhouding van een houten chalet met afdak;

Stelt vast dat de strafvordering met betrekking tot de oprichting van een houten chalet met afdak verjaard is;

Stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot een werkhuis (31m op 7,40m) vervallen is;

Stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot de houten chalet met afdak in zo verre geënt op de oprichting ervan, zonder voorwerp is geworden en in zo verre geënt op de instandhouding ervan, daarop niet kan ingegaan worden;

Laat de kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
ACHT APRIL TWEEDUIZEND EN VIER

waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier